

**UMOWA
MIĘDZY
RZĄDEM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
A
RZĄDEM
REPUBLIKI SINGAPURU**

**w sprawie unikania podwójnego opodatkowania
i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w
zakresie podatków od dochodu**

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Republiki Singapuru,
pragnąc zawrzeć Umowę w sprawie unikania podwójnego
opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania
w zakresie podatków od dochodu,

uzgodniły, co następuje

Artykuł 1
Zakres podmiotowy

Niniejsza Umowa dotyczy osób, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub obu Umawiających się Państwach.

Artykuł 2

Podatki, których dotyczy Umowa

1. Niniejsza Umowa ma zastosowanie do podatków od dochodu, pobieranych na rzecz Umawiającego się Państwa, jego jednostek terytorialnych lub władz lokalnych, bez względu na sposób ich poboru.

2. Za podatki od dochodu uważa się wszystkie podatki pobierane od całego dochodu albo od części dochodu, włączając w to podatki od zysków z przeniesienia własności majątku ruchomego lub nieruchomego.

3. Do obecnie istniejących podatków, których dotyczy Umowa, należą w szczególności:

a) w przypadku Polski:

(i) podatek dochodowy od osób fizycznych oraz

(ii) podatek dochodowy od osób prawnych,

(zwane dalej „podatkami polskimi”);

b) w przypadku Singapuru:

(i) podatek dochodowy

(zwany dalej „podatkiem singapurskim”).

4. Niniejsza Umowa ma także zastosowanie do wszystkich podatków takiego samego lub w istotnym stopniu podobnego rodzaju, które będą nakładane po dacie podpisania niniejszej Umowy, obok istniejących podatków lub w ich miejsce. Właściwe organy Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie o wszelkich znaczących zmianach dokonanych w ich prawie podatkowym.

Artykuł 3 Ogólne definicje

1. W rozumieniu niniejszej Umowy, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej:

- a) określenie „Polska” oznacza Rzeczpospolitą Polską, a użyte w znaczeniu geograficznym oznacza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz każdy rejon przyległy do wód terytorialnych Rzeczypospolitej Polskiej, w którym na podstawie ustawodawstwa Polski i zgodnie z prawem międzynarodowym, Polska może wykonywać prawa odnoszące się do badań i wykorzystywania zasobów naturalnych dna morskiego i jego podglebia;
- b) określenie „Singapur” oznacza Republikę Singapuru, a użyte w znaczeniu geograficznym, obejmuje terytorium lądowe Republiki Singapuru, wody wewnętrzne i morze terytorialne, jak również wszelkie obszary morskie położone poza morzem terytorialnym, które na podstawie ustawodawstwa Singapuru i zgodnie z prawem międzynarodowym, były lub mogą być w przyszłości uznane za terytorium, w którym Singapur może wykonywać suwerenne prawa lub jurysdykcję odnośnie do morza, dna morskiego, jego podglebia i zasobów naturalnych;
- c) określenia „Umawiające się Państwo” i „drugie Umawiające się Państwo” oznaczają w zależności od kontekstu odpowiednio Polskę i Singapur;
- d) określenie „osoba” obejmuje osobę fizyczną, spółkę, a także każde inne zrzeszenie osób;
- e) określenie „spółka” oznacza jakąkolwiek osobę prawną lub jakikolwiek podmiot, który jest traktowany jak osoba prawna dla celów podatkowych;
- f) określenia „przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa” i „przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa” oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;
- g) określenie „obywatel”, w odniesieniu do Umawiającego się Państwa, oznacza:
 - (i) każdą osobę fizyczną mającą obywatelstwo tego Umawiającego się Państwa; oraz
 - (ii) każdą osobę prawną, spółkę osobową lub stowarzyszenie, które utworzone zostało na podstawie ustawodawstwa obowiązującego w tym Umawiającym się Państwie;

h) określenie „transport międzynarodowy” oznacza wszelki transport statkiem morskim lub statkiem powietrznym, eksploatowanym przez przedsiębiorstwo, którego faktyczny zarząd znajduje się w Umawiającym się Państwie, z wyjątkiem przypadku, gdy statek morski lub statek powietrzny jest eksploatowany wyłącznie między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie;

i) określenie „właściwy organ” oznacza:

(i) w przypadku Polski, Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela;

(ii) w przypadku Singapuru, Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela.

2. W rozumieniu artykułów 10, 11 oraz 12, powiernik (trustee) podlegający opodatkowaniu w Umawiającym się Państwie z tytułu dywidend, odsetek lub należności licencyjnych zostanie uznany za rzeczywistego beneficjenta tych dywidend, odsetek lub należności licencyjnych.

3. Przy stosowaniu niniejszej Umowy w dowolnym czasie przez Umawiające się Państwo, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, każde określenie w niej niezdefiniowane ma takie znaczenie, jakie w tym czasie ma ono w prawie tego Państwa dla celów podatków, do których ma zastosowanie niniejsza Umowa, przy czym znaczenie określenia wynikające z ustawodawstwa podatkowego tego Państwa ma pierwszeństwo przed znaczeniem nadanym temu pojęciu przez inne przepisy prawne tego Państwa.

Artykuł 4

Miejsce zamieszkania lub siedziba

1. W rozumieniu niniejszej Umowy, określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie” oznacza osobę, która według ustawodawstwa tego Państwa podlega tam opodatkowaniu ze względu na jej miejsce zamieszkania, miejsce stałego pobytu, siedzibę zarządu albo inne kryterium o podobnym charakterze i obejmuje również to Państwo oraz jego jednostkę terytorialną, władze lokalne lub organy ustawowe.

2. Jeżeli, stosownie do postanowień ustępu 1, osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, wówczas jej status określa się według następujących zasad:

a) uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Państwach, wówczas uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Państwie, z którym ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych);

b) jeżeli nie jest możliwe ustalenie, w którym Państwie osoba ma ośrodek interesów życiowych albo nie ma ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Państw, wówczas uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Państwie, w którym zazwyczaj przebywa;

c) jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obu Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, wówczas uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Państwie, którego jest obywatelem;

d) w każdym innym przypadku, właściwe organy Umawiających się Państw rozstrzygną sprawę w drodze wzajemnego porozumienia.

3. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1, osoba nie będąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, wówczas uważa się ją za mającą siedzibę tylko w tym Państwie, na terytorium którego znajduje się miejsce jej faktycznego zarządu. Jeżeli miejsce faktycznego zarządu spółki nie może być ustalone, wówczas właściwe organy Umawiających się Państw rozstrzygną sprawę w drodze wzajemnego porozumienia.

Artykuł 5 **Zakład**

1. W rozumieniu niniejszej Umowy określenie „zakład” oznacza stałą placówkę, przez którą całkowicie lub częściowo prowadzona jest działalność gospodarcza przedsiębiorstwa.

2. Określenie „zakład” obejmuje w szczególności:

- a) siedzibę zarządu;
- b) filię;
- c) biuro;
- d) fabrykę;
- e) warsztat; oraz
- f) kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu, kamieniołom lub każde inne miejsce wydobywania zasobów naturalnych.

3. Określenie „zakład” obejmuje również:

- a) plac budowy, prace konstrukcyjne, montażowe lub instalacyjne tylko wówczas, gdy trwają one dłużej niż dwanaście miesięcy.
- b) świadczenie usług, w tym usług konsultacyjnych, przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa za pośrednictwem jego pracowników lub innego personelu zatrudnionego w tym celu przez to przedsiębiorstwo, jednakże tylko gdy tego typu działania (w ramach takich samych lub powiązanych prac) na obszarze drugiego Umawiającego się Państwa trwają przez okres lub okresy wynoszące łącznie powyżej 365 dni w jakimkolwiek piętnastomiesięcznym okresie.

4. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu, określenie „zakład” nie obejmuje:

- a) użytkowania placówek, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania lub dostawy dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa;
- b) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa, wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub dostawy;
- c) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa, wyłącznie w celu przetworzenia przez inne przedsiębiorstwo;

d) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów, albo zbierania informacji dla przedsiębiorstwa;

e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia dla przedsiębiorstwa jakiegokolwiek innej działalności o charakterze przygotowawczym lub pomocniczym;

f) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu łącznego prowadzenia któregośkolwiek rodzaju działalności, o których mowa w literach a) - e), pod warunkiem, że całkowita działalność tej placówki wynikająca z takiego połączenia, ma charakter przygotowawczy lub pomocniczy.

5. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, jeżeli osoba - z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela, o którym mowa w ustępie 6 - działa w imieniu przedsiębiorstwa i posiada, oraz zwyczajowo wykonuje, pełnomocnictwo do zawierania umów w Umawiającym się Państwie w imieniu przedsiębiorstwa, wówczas uważa się, że to przedsiębiorstwo posiada w tym Państwie zakład w zakresie każdego rodzaju działalności, którą osoba ta podejmuje dla przedsiębiorstwa, chyba że czynności wykonywane przez tę osobę ograniczają się do rodzajów działalności wymienionych w ustępie 4, które gdyby były wykonywane za pośrednictwem stałej placówki, nie powodowałyby uznania tej placówki za zakład na podstawie postanowień tego ustępu.

6. Nie uważa się, że przedsiębiorstwo posiada zakład w Umawiającym się Państwie tylko z tego powodu, że podejmuje ono w tym Państwie czynności za pośrednictwem pośrednika, generalnego komisanta albo jakiegokolwiek innego niezależnego przedstawiciela, pod warunkiem, że osoby te działają w ramach swojej zwykłej działalności.

7. Fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby którąkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

Artykuł 6

Dochód z majątku nieruchomego

1. Dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (włączając dochód z gospodarstwa rolnego lub leśnego) położonego w drugim Umawiającym się Państwie może być opodatkowany w tym drugim Państwie.
2. Określenie „majątek nieruchomy” ma takie znaczenie, jakie nadaje mu prawo tego Umawiającego się Państwa, na którego terytorium dany majątek jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku mienie przynależne do majątku nieruchomego, żywy inwentarz oraz urządzenia użytkowane w gospodarstwach rolnych i leśnych, prawa, do których mają zastosowanie przepisy prawa powszechnego dotyczące własności ziemi, prawa użytkowania majątku nieruchomego, jak również prawa do zmiennych lub stałych świadczeń z tytułu eksploatacji lub prawa do eksploatacji złóż mineralnych, źródeł i innych zasobów naturalnych; statki morskie i statki powietrzne nie stanowią majątku nieruchomego.
3. Postanowienia ustępu 1 stosuje się do dochodu osiągniętego z bezpośredniego korzystania, dzierżawy lub innych form korzystania z majątku nieruchomego.
4. Postanowienia ustępów 1 i 3 stosuje się również do dochodu z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa oraz do dochodu z majątku nieruchomego, który służy do wykonywania wolnego zawodu.

Artykuł 7

Zyski przedsiębiorstw

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność gospodarczą w ten sposób, zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie, jednak tylko do takiej wysokości, w jakiej mogą być przypisane temu zakładowi.
2. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3, jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład, to w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, jakie mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.
3. Przy ustalaniu zysków zakładu zezwala się na potrącenie wydatków, w tym kosztów zarządzania i ogólnych kosztów administracyjnych, które zostały poniesione na rzecz zakładu bez względu na to, czy wydatki te zostały poniesione w Państwie, w którym zakład jest położony, czy gdzie indziej.
4. Nie można przypisać zakładowi zysku tylko z tytułu samego zakupu dóbr lub towarów przez ten zakład dla przedsiębiorstwa.
5. Przy stosowaniu poprzednich ustępów ustalanie zysków zakładu powinno być dokonywane rok do roku w taki sam sposób, chyba że istnieją uzasadnione powody, aby postąpić inaczej.
6. Jeżeli zyski obejmują części dochodów, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej Umowy, wówczas postanowienia niniejszego artykułu pozostaną bez wpływu na postanowienia tych artykułów.

ARTYKUŁ 8

Transport morski i lotniczy

1. Zyski osiągnięte z eksploatacji statków morskich lub statków powietrznych w transporcie międzynarodowym podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

2. W rozumieniu niniejszego artykułu, zyski osiągnięte z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich lub statków powietrznych obejmują:

- a) zyski osiągnięte z dzierżawy, bez załogi i wyposażenia, statków morskich lub statków powietrznych; oraz
- b) zyski osiągnięte z używania, obsługi lub dzierżawy kontenerów (łącznie z przyczepami oraz sprzętem związanym z transportem kontenerów), wykorzystywanych w transporcie dóbr lub towarów;

o ile taka dzierżawa, utrzymywanie lub używanie, w zależności od sytuacji, jest związane z eksploatacją statku morskiego lub statku powietrznego w transporcie międzynarodowym.

3. Postanowienia ustępu 1 stosuje się także do zysków pochodzących z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsięwzięciu lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym, ale tylko do tej części zysków osiągniętych w ten sposób, które mogą zostać przypisane uczestnikowi w stosunku do jego udziału we wspólnym przedsięwzięciu.

Artykuł 9

Przedsiębiorstwa powiązane

1. Jeżeli:

a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa uczestniczy bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, lub

b) te same osoby uczestniczą bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa oraz przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa,

i jeżeli w jednym i w drugim przypadku między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych, zostaną umówione lub narzucone warunki, które różnią się od warunków, które ustaliłyby między sobą niezależne przedsiębiorstwa, wówczas zyski, które osiągnęłyby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale z powodu tych warunków ich nie osiągnęło, mogą być uznane przez Umawiające się Państwo za zyski tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Jeżeli Umawiające się Państwo włącza do zysków przedsiębiorstwa tego Państwa, i odpowiednio opodatkowuje, zyski przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, z tytułu których przedsiębiorstwo to zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, i drugie Umawiające się Państwo zgadza się, że zyski w ten sposób połączone są zyskami, które osiągnęłyby przedsiębiorstwo pierwszego wymienionego Państwa, gdyby warunki ustalone między obydwoma przedsiębiorstwami były takie, jak między przedsiębiorstwami niezależnymi, wtedy to drugie Państwo dokona odpowiedniej korekty kwoty podatku wymierzonego od tych zysków. Przy ustalaniu takiej korekty będą odpowiednio uwzględnione inne postanowienia niniejszej Umowy, a właściwe organy Umawiających się Państw będą w razie konieczności porozumiewać się ze sobą bezpośrednio.

ARTYKUŁ 10 Dywidendy

1. Dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże, dywidendy takie mogą być opodatkowane także w Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli rzeczywisty beneficjent dywidend ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek tak ustalony nie może przekroczyć :

a) 5% kwoty dywidend brutto, jeżeli rzeczywisty beneficjent jest spółką (nie będącą spółką osobową) i posiada bezpośrednio w dniu wypłaty dywidend nie mniej niż 10 procent udziałów (akcji) w kapitale spółki wypłacającej dywidendy i posiada lub będzie posiadał te udziały (akcje) przez nieprzerwany 24 miesięczny okres, w którym dokonano wypłaty;

b) 10% kwoty dywidend brutto we wszystkich pozostałych przypadkach.

Postanowienia niniejszego ustępu nie dotyczą opodatkowania spółki w odniesieniu do zysków, z których dywidendy są wypłacane.

3. Bez względu na postanowienia ustępu 2, dywidendy wypłacane przez spółkę, która ma siedzibę w Umawiającym się Państwie na rzecz Rządu drugiego Umawiającego się Państwa, są zwolnione z opodatkowania w pierwszym wymienionym Państwie.

4. W rozumieniu ustępu 3, określenie „Rząd”:

a) w przypadku Singapuru, oznacza Rząd Singapuru i obejmuje:

(i) Zarząd Monetarny Singapuru;

(ii) Korporację do spraw Inwestycji Rządu Singapuru sp. z o.o. (the Government of Singapore Investment Corporation Pte Ltd.);

(iii) organ ustawowy; oraz

(iv) każdą instytucję, której całkowitym lub głównym właścicielem jest Rząd Singapuru, która może zostać uzgodniona okresowo przez właściwe organy Umawiających się Państw.

b) w przypadku Polski, oznacza Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i obejmuje:

(i) Narodowy Bank Polski;

(ii) Bank Gospodarstwa Krajowego;

(iii) organ ustawowy; oraz

(iv) każdą instytucję, której wyłącznym lub głównym właścicielem jest Rząd Rzeczypospolitej Polskiej, która może zostać okresowo uzgodniona przez właściwe organy Umawiających się Państw.

5. Określenie „dywidendy” użyte w niniejszym artykule oznacza dochód z udziałów (akcji) lub z innych praw do udziału w zyskach, z wyjątkiem wierzytelności, jak również dochód z innych praw w spółce, który zgodnie z prawem podatkowym Umawiającego się Państwa, w którym spółka wypłacająca te dywidendy ma siedzibę, jest traktowany jak dochód z udziałów (akcji).

6. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli rzeczywisty beneficjent dywidend, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę, działalność gospodarczą przez zakład w nim położony lub wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę i gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane, faktycznie wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku, w zależności od sytuacji, stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

7. Jeżeli spółka, której siedziba znajduje się w Umawiającym się Państwie, osiąga zyski lub dochody w drugim Umawiającym się Państwie, wówczas to drugie Państwo nie może ani obciążać żadnym podatkiem dywidend wypłacanych przez tę spółkę, z wyjątkiem przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym drugim Państwie lub w przypadku, gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane, faktycznie wiąże się z działalnością zakładu lub stałej placówki położonej w tym drugim Państwie, ani też obciążać niewydzielonych zysków spółki podatkiem od niewydzielonych zysków, nawet gdy wypłacone dywidendy lub niewydzielone zyski całkowicie lub częściowo pochodzą z zysków albo z dochodów osiągniętych w tym drugim Państwie.

8. Korzyści przewidziane w niniejszym Artykule nie zostaną przyznane jeżeli głównym celem jakiegokolwiek osoby, do której odnosi się powstanie lub nabycie akcji (udziałów) lub innych praw w związku z którymi dywidendy są wypłacane jest uzyskanie korzyści z tytułu tego Artykułu poprzez takie powstanie lub nabycie tych praw.

Artykuł 11 Odsetki

1. Odsetki, które powstają w Umawiającym się Państwie i są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże, takie odsetki mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli rzeczywisty beneficjent odsetek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 5 procent kwoty brutto tych odsetek.

3. Bez względu na postanowienia ustępu 2 odsetki, które powstają w Umawiającym się Państwie i są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu wyłącznie w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli odbiorca jest rzeczywistym beneficjentem odsetek, oraz:

a) jest tym Państwem, jego bankiem centralnym, jego jednostką terytorialną, organem władzy lokalnej lub organem ustawowym;

b) odsetki zostały wypłacone przez Państwo, w którym powstały, jego jednostkę terytorialną, organ władzy lokalnej lub organ ustawowy;

c) jest instytucją której wyłącznym lub w głównym właścicielem jest Umawiające się Państwo, która zostanie okresowo ustalona przez właściwe organy Umawiających się Państw;

d) jest Korporacją do Spraw Inwestycji Rządu Singapuru sp .z o.o. (the Government of Singapore Investment Corporation Pte Ltd.);

e) jest Bankiem Gospodarstwa Krajowego.

4. Określenie „odsetki” użyte w niniejszym artykule oznacza dochód z wszelkiego rodzaju wierzytelności zabezpieczonych jak i niezabezpieczonych hipoteką i zawierających bądź nie prawo do udziału w zyskach osiągniętych przez dłużnika, a w szczególności dochody z pożyczek rządowych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, włącznie z premiami i nagrodami związanymi z takimi pożyczkami, obligacjami lub skryptami dłużnymi. Opłat karnych z tytułu opóźnionej zapłaty nie uważa się za odsetki w rozumieniu tego artykułu.

5. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli rzeczywisty beneficjent odsetek, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę

w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie, w którym powstają odsetki, działalność gospodarczą poprzez zakład tam położony lub wykonuje wolny zawód w oparciu o położoną tam stałą placówkę tam położoną i jeżeli wierzytelność, z tytułu której wypłacane są odsetki, jest faktycznie związana z takim zakładem lub taką stałą placówką. W takim przypadku, w zależności od sytuacji, stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

6. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, jeżeli osoba je wypłacająca ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z działalnością której powstało zobowiązanie, z tytułu której są wypłacane odsetki i zapłata tych odsetek jest pokrywana przez ten zakład lub stałą placówkę, to uważa się, że odsetki takie powstają w tym Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.

7. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między osobą wypłacającą odsetki a rzeczywistym beneficjentem lub powiązań między tymi osobami a osobą trzecią, kwota odsetek związana z zadłużeniem, z tytułu którego są wypłacane, przekracza kwotę, która byłaby uzgodniona pomiędzy płatnikiem a rzeczywistym beneficjentem bez tych powiązań, wówczas postanowienia niniejszego artykułu mają zastosowanie tylko do ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad wymienioną poprzednio kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego z Umawiających się Państw, z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Umowy.

8. Korzyści przewidziane w niniejszym Artykule nie zostaną przyznane jeżeli głównym celem jakiejkolwiek osoby, do której odnosi się powstanie lub nabycie wierzytelności z tytułu której odsetki są wypłacane jest uzyskanie korzyści z tytułu tego Artykułu w wyniku powstania lub nabycia tych wierzytelności.

Artykuł 12 Należności licencyjne

1. Należności licencyjne powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże, takie należności mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca należności ma siedzibę i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli rzeczywisty beneficjent należności ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć:

a) 2 procent kwoty należności licencyjnych brutto uzyskiwanych w związku z korzystaniem lub prawem do korzystania z wszelkich urządzeń przemysłowych, handlowych lub naukowych; oraz

b) 5 procent kwoty należności licencyjnych brutto we wszystkich pozostałych przypadkach.

3. Określenie „należności licencyjne” użyte w tym artykule oznacza wszelkiego rodzaju należności uzyskiwane w związku z użytkowaniem lub prawem do użytkowania każdego prawa autorskiego, oprogramowania komputerowego, patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego, a także za użytkowanie lub prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego lub za informacje związane z doświadczeniem zawodowym w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej.

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli rzeczywisty beneficjent należności licencyjnych, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony lub wykonuje wolny zawód w oparciu o położoną tam stałą placówkę, a prawa lub majątek, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne faktycznie wiążą się z działalnością tego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku, w zależności od sytuacji, stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, jeśli osoba je wypłacająca ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie. Jeżeli jednak osoba wypłacająca należności licencyjne, bez względu na to, czy ma ona w Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z którymi powstał obowiązek wypłaty należności licencyjnych i zapłata tych należności jest pokrywana przez ten zakład lub stałą placówkę, wówczas

uważa się, że należności licencyjne powstają w tym Państwie, w którym zakład lub stała placówka są położone.

6. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między osobą wypłacającą należności licencyjne a rzeczywistym beneficjentem lub powiązań między tymi osobami a osobą trzecią, kwota należności licencyjnych, płacona za korzystanie, prawo lub informację, przekracza kwotę, którą osoba wypłacająca należności i rzeczywisty beneficjent uzgodniliby bez tych powiązań, wówczas postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad wymienioną poprzednio kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa, z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Umowy.

7. Korzyści przewidziane w niniejszym artykule nie zostaną przyznane jeżeli głównym celem jakiegokolwiek osoby, do której odnosi się powstanie lub nabycie praw z tytułu których należności licencyjne są wypłacane, jest uzyskanie korzyści z tytułu tego artykułu w wyniku powstania lub nabycia tych praw.

Artykuł 13

Zyski z przeniesienia własności majątku

1. Zyski osiągnięte przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z tytułu przeniesienia własności majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6, i położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
2. Zyski z tytułu przeniesienia własności majątku ruchomego stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, albo z przeniesienia własności majątku ruchomego należącego do stałej placówki, którą osoba posiadająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie dysponuje w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania wolnego zawodu, łącznie z tymi zyskami, które pochodzą z tytułu przeniesienia własności takiego zakładu (odrębnie albo z całym przedsiębiorstwem) lub takiej stałej placówki mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
3. Zyski osiągnięte z tytułu przeniesienia własności statków morskich lub statków powietrznych eksploatowanych w transporcie międzynarodowym oraz z przeniesienia własności majątku ruchomego związanego z eksploatacją takich statków morskich lub statków powietrznych, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.
4. Zyski osiągnięte przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia własności akcji (udziałów) spółki, innych niż akcje znajdujące się w obrocie na uznanej giełdzie papierów wartościowych, których więcej niż 75% wartości pochodzi bezpośrednio lub pośrednio z majątku nieruchomego, położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
5. Zyski z tytułu przeniesienia własności majątku innego, niż wymieniony w ustępach 1,2,3 oraz 4 podlegają opodatkowaniu wyłącznie w tym Umawiającym się Państwie, w którym przenoszący własność ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

Artykuł 14

Wolne zawody

1. Dochód, który osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z wykonywania działalności zawodowej lub innej działalności o samodzielnym charakterze, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie, z wyjątkiem niżej wymienionych okoliczności, w których taki dochód może być opodatkowany również w drugim Umawiającym się Państwie:

a) jeżeli osoba ta posiada w drugim Umawiającym się Państwie stałą placówkę, w celu wykonywania działalności; w takim przypadku dochód może być opodatkowany w drugim Państwie tylko w takim zakresie, w jakim może być przypisany takiej stałej placówce; lub

b) jeżeli jej pobyt w drugim Umawiającym się Państwie wynosi łącznie lub przekracza 365 dni w jakimkolwiek piętnastomiesięcznym okresie; w takim przypadku dochód w tym drugim Państwie może być opodatkowany tylko w takim zakresie, w jakim jest osiągany z działalności wykonywanej w tym drugim Państwie.

2. Określenie "działalność zawodowa" obejmuje samodzielnie wykonywaną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą lub oświatową, jak również samodzielnie wykonywaną działalność lekarzy, prawników, inżynierów, architektów, dentystów, i księgowych.

Artykuł 15

Dochody z pracy najemnej

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułów 16, 18 i 19, pensje, płace oraz inne podobne wynagrodzenia uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie w związku z wykonywaniem pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, to otrzymane za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1, wynagrodzenia uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie w związku z wykonywaniem pracy najemnej w drugim Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli:

a) odbiorca wynagrodzenia przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nieprzekraczające łącznie 183 dni w jakimkolwiek dwunastomiesięcznym okresie rozpoczynającym się lub kończącym w danym roku podatkowym; i

b) wynagrodzenie jest wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania ani siedziby w drugim Państwie; i

c) wynagrodzenie nie jest ponoszone przez zakład lub stałą placówkę, którą pracodawca posiada w drugim Państwie.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu, wynagrodzenie uzyskane, w związku z wykonywaniem pracy najemnej na pokładzie statku morskiego lub statku powietrznego, eksploatowanego w transporcie międzynarodowym przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie. Jednakże, jeżeli takie wynagrodzenie jest uzyskiwane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, wówczas może ono także być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Artykuł 16

Wynagrodzenia dyrektorów

Wynagrodzenia oraz inne podobne świadczenia uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu członkostwa w zarządzie lub w radzie nadzorczej lub innym podobnym organie spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Artykuł 17

Artyści i sportowcy

1. Bez względu na postanowienia artykułów 14 i 15, dochód osoby mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie uzyskany z tytułu działalności artystycznej, na przykład artysty scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka lub sportowca, osobiście wykonywanej w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli dochód mający związek z osobiście wykonywaną działalnością artysty lub sportowca, nie przypada na rzecz tego artysty lub sportowca, lecz innej osobie, wówczas dochód ten, bez względu na postanowienia artykułów 14 i 15, może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania do dochodów z działalności wykonywanej w Umawiającym się Państwie przez artystów lub sportowców, jeżeli wizyta w tym Państwie jest w całości lub głównie finansowana z funduszy publicznych jednego lub obu Umawiających się Państw, jego jednostkę terytorialną lub władze lokalne czy organy ustawowe. W takim przypadku dochód podlega opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie w którym artysta lub sportowiec ma miejsce zamieszkania.

Artykuł 18

Emerytury i renty

Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 19 ustęp 2, emerytury, renty i inne podobne świadczenia wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, ze względu na uprzednie zatrudnienie, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

Artykuł 19

Funkcje publiczne

1.a) Pensje, płace oraz inne podobne wynagrodzenia, inne niż emerytury i renty wypłacane przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub władze lokalne lub organ ustawowy osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa, jego jednostki terytorialnej, władzy lokalnej czy organu, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

b) Jednakże takie pensje, płace oraz inne podobne świadczenia podlegają opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli usługi te są świadczone w tym Państwie przez osobę, która ma miejsce zamieszkania w tym Państwie i która:

(i) jest obywatelem tego Państwa, lub

(ii) nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie w celu świadczenia tych usług.

2.a) Bez względu na postanowienia ustępu 1, wszelkie emerytury, renty i inne świadczenia o podobnym charakterze wypłacane lub pochodzące z funduszy utworzonych przez Umawiające się Państwo, lub jego jednostkę terytorialną, władze lokalne lub organy ustawowe, osobie fizycznej z tytułu świadczenia usług na rzecz tego Państwa lub jego jednostki terytorialnej, władz lokalnych lub organów podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

b) Jednakże, takie emerytury, renty i inne świadczenia o podobnym charakterze, podlegają opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli osoba fizyczna ma w nim miejsce zamieszkania i jest obywatelem tego Państwa.

3. Postanowienia artykułów 15 -18 mają zastosowanie do pensji, płac, emerytur, rent i innych podobnych świadczeń wypłacanych z tytułu świadczenia usług pozostających w związku z działalnością gospodarczą prowadzoną przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną, władze lokalne lub organ ustawowy.

Artykuł 20

Studenci

Świadczenia otrzymywane na utrzymanie, kształcenie lub odbywanie praktyki przez studenta, ucznia lub praktykanta, który ma lub miał bezpośrednio przed przybyciem do Umawiającego się Państwa miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie i który przebywa w pierwszym wymienionym Państwie wyłącznie w celu kształcenia się lub odbywania praktyki, nie podlegają opodatkowaniu w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli świadczenia te pochodzą ze źródeł spoza tego Państwa.

Artykuł 21

Inne dochody

1. Dochody osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, bez względu na to gdzie są osiągnane, a nieobjęte postanowieniami poprzednich artykułów podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.
2. Postanowienia ustępu 1 nie mają zastosowania do dochodu innego, niż dochód z majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6 ustęp 2, jeżeli osoba osiągająca taki dochód, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie działalność gospodarczą przez zakład w nim położony lub wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę w nim położoną gdy prawo lub majątek, z tytułu którego dochód jest wypłacany, są faktycznie związane z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku, stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub 14.
3. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, dochody osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, nieobjęte postanowieniami poprzednich artykułów niniejszej Umowy i powstające w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Artykuł 22

Unikanie podwójnego opodatkowania

1. W przypadku Polski, podwójnego opodatkowania unika się w następujący sposób:

a) jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy może być opodatkowany w Singapurze, Polska zezwoli na odliczenie od podatku od dochodu tej osoby, kwoty równej podatkowi zapłaconemu w Singapurze. Jednakże, takie odliczenie nie może przekroczyć tej części podatku, obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która przypada na dochód lub zyski uzyskane w Singapurze.

b) jeżeli zgodnie z jakimkolwiek postanowieniem niniejszej Umowy, dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce jest zwolniony z opodatkowania w Polsce, wówczas Polska może przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu takiej osoby, uwzględnić zwolniony dochód.

2. W przypadku Singapuru, podwójnego opodatkowania unika się w następujący sposób:

a) jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Singapurze osiąga w Polsce dochód, który zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy, może być opodatkowany w Polsce, Singapur z uwzględnieniem przepisów ustawodawstwa Singapuru dotyczących zaliczenia na poczet podatku singapurskiego podatku płatnego w każdym innym państwie niż Singapur, zezwoli na zaliczenie podatku zapłaconego w sposób bezpośredni lub przez potrącenie w Polsce, na poczet podatku singapurskiego płatnego z tytułu dochodu takiej osoby. Jeżeli taki dochód jest dywidendą wypłacaną przez spółkę mającą siedzibę w Polsce, spółce mającej siedzibę w Singapurze, której bezpośrednio lub pośredni udział w kapitale akcyjnym pierwszej wymienionej spółki wynosi nie mniej niż 10 % wówczas zaliczenie powinno objąć podatek zapłacony przez tą spółkę w Polsce proporcjonalnie do zysku z którego dywidenda jest wypłacana.

b) jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania w Singapurze osiąga dochód w Polsce, Singapur z uwzględnieniem przepisów przewidzianych w Singapurskiej Ustawie o Podatku Dochodowym dotyczących spełnienia warunków zwolnienia z opodatkowania dochodu uzyskanego poza Singapurem, zwolni taki dochód z opodatkowania w Singapurze.

Artykuł 23 Równe traktowanie

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, jakim są lub mogą być poddani w takich samych okolicznościach obywatele tego drugiego Państwa, w szczególności w odniesieniu do miejsca zamieszkania lub siedziby.

2. Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w tym drugim Państwie mniej korzystne, niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa prowadzących taką samą działalność.

3. Z wyjątkiem przypadków stosowania postanowień artykułu 9 ustęp 1, artykułu 11 ustęp 6, artykułu 12 ustęp 6, odsetki, należności licencyjne i inne wypłaty ponoszone przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, przy określaniu podlegających opodatkowaniu zysków tego przedsiębiorstwa, podlegają odliczeniu na takich samych warunkach, jakby były płacone na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym wymienionym Państwie.

4. Żadne postanowienie zawarte w niniejszym artykule nie może być rozumiane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do przyznania:

a) osobom mającym miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie jakichkolwiek osobistych zwolnień, ulg i obniżek podatków, które przyznaje ono osobom mającym miejsce zamieszkania na jego terytorium; lub

b) obywatelom drugiego Umawiającego się Państwa takich osobistych zwolnień, ulg i obniżek podatków, które przyznaje ono swoim obywatelom, którzy nie mają miejsca zamieszkania na jego terytorium lub innym osobom, które zostaną określone w prawie podatkowym tego Państwa.

5. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których kapitał, w całości lub częściowo, bezpośrednio lub pośrednio, jest własnością lub jest kontrolowany przez jedną osobę lub większą liczbę osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, nie mogą być w pierwszym wymienionym Państwie poddane ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane podobne przedsiębiorstwa pierwszego wymienionego Państwa.

6. Jeżeli Umawiające się Państwo przyznaje zachęty podatkowe własnym obywatelom w celu popierania rozwoju gospodarczego lub społecznego

zgodnie z jego polityką narodową i według własnych kryteriów, to nie będzie to rozumiane jako nierówne traktowanie w rozumieniu niniejszego artykułu.

7. Postanowienia niniejszego artykułu mają zastosowanie do podatków będących przedmiotem niniejszej Umowy.

Artykuł 24

Procedura wzajemnego porozumiewania się

1. Jeżeli osoba jest zdania, że działania jednego lub obu Umawiających się Państw powodują lub spowodują dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z niniejszą Umową, wówczas może ona niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w ustawodawstwie wewnętrznym tych Państw, przedstawić swoją sprawę właściwemu organowi tego Umawiającego się Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę, lub jeżeli w danej sprawie mają zastosowanie postanowienia artykułu 23 ustęp 1, właściwemu organowi tego Umawiającego się Państwa, którego jest obywatelem. Sprawa powinna być przedstawiona w ciągu trzech lat, licząc od dnia pierwszego zawiadomienia o działaniu powodującym opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej Umowy.
2. Właściwy organ, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony i nie może sam spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w drodze wzajemnego porozumienia z właściwym organem drugiego Umawiającego się Państwa tak, aby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą Umową. Każde osiągnięte w ten sposób porozumienie zostanie wprowadzone w życie bez względu na terminy przewidziane przez ustawodawstwo wewnętrzne Umawiających się Państw.
3. Właściwe organy Umawiających się Państw będą czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstawać przy interpretacji lub stosowaniu niniejszej Umowy. Mogą one również wspólnie przeprowadzić konsultacje w celu zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu, w sytuacjach nieuregulowanych niniejszą Umową.
4. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą kontaktować się ze sobą bezpośrednio w celu osiągnięcia porozumienia w sprawach objętych postanowieniami poprzednich ustępów.

Artykuł 25

Wymiana informacji

1. Właściwe organy Umawiających się Państw będą wymieniały takie informacje, które mogą mieć istotne znaczenie dla stosowania postanowień niniejszej Umowy albo dla wykonywania lub wdrażania wewnętrznego ustawodawstwa dotyczącego podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę, nałożonych przez Umawiające się Państwa lub ich jednostki terytorialne albo władze lokalne w zakresie, w jakim opodatkowanie to nie jest sprzeczne z Umową. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułów 1 i 2.

2. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo zgodnie z ustępem 1 będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym tego Państwa i będą mogły być ujawnione jedynie osobom lub organom (w tym sądom i organom administracyjnym) zajmującym się wymiarem lub poborem, egzekucją lub ściganiem albo rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków, których dotyczy ustęp 1, lub sprawowaniem nad nimi nadzoru. Takie osoby lub organy będą wykorzystywać informacje wyłącznie w takich celach. Mogą one ujawniać te informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub w orzeczeniach sądowych.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do:

a) stosowania środków administracyjnych, które są sprzeczne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;

b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;

c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową, kupiecką lub zawodową albo działalność handlową lub informacji, których udzielanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym (ordre public).

4. Jeżeli Umawiające się Państwo występuje o informację zgodnie z niniejszym artykułem, drugie Umawiające się Państwo użyje środków służących zbieraniu informacji, aby ją uzyskać, nawet jeżeli to drugie Państwo nie potrzebuje tej informacji dla własnych celów podatkowych. Wymóg, o którym mowa w zdaniu poprzednim podlega ograniczeniom, o których mowa w ustępie 3, lecz w żadnym przypadku takie ograniczenia nie mogą być rozumiane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji jedynie dlatego, że nie ma ono wewnętrznego interesu w odniesieniu do takiej informacji.

5. Postanowienia ustępu 3 w żadnym przypadku nie będą interpretowane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji wyłącznie z takiego powodu, że informacja jest w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej, przedstawiciela, agenta lub powiernika albo dotyczy relacji właścicielskich w danym podmiocie.

Artykuł 26
Członkowie misji dyplomatycznych
i urzędów konsularnych

Postanowienia niniejszej Umowy nie naruszają przywilejów podatkowych przysługujących członkom misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

Artykuł 27

Ograniczenie korzyści umownych

1. Jeżeli niniejsza Umowa przewiduje (z zastrzeżeniem lub bez zastrzeżenia innych warunków), iż dochód ze źródeł położonych w Polsce podlega zwolnieniu od opodatkowania lub może zostać opodatkowany w Polsce według obniżonej stawki oraz że na mocy ustawodawstwa podatkowego obowiązującego w Singapurze dany dochód podlega opodatkowaniu w odniesieniu do kwoty dochodu przekazanego lub otrzymanego w Singapurze, a nie w odniesieniu do jego pełnej kwoty, wówczas zwolnienie lub opodatkowanie według obniżonej stawki dozwolone na podstawie niniejszej Umowy w Polsce ma zastosowanie tylko do tej części dochodu, która została przekazana lub otrzymana w Singapurze.

2. Jednakże, takie ograniczenie nie ma zastosowania:

a) do dochodu osiąganego przez Rząd Singapuru lub przez każdą osobę uznaną przez właściwy organ Singapuru na potrzeby niniejszego ustępu. Określenie „Rząd Singapuru” obejmuje jego agencje oraz organy ustawowe; oraz

b) jeżeli Singapur zwalnia z opodatkowania dochód o którym mowa w Artykule 22 ustęp 2 (b) uzyskany poza Singapurem. Wówczas zwolnienie lub obniżka podatku, która zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy została przyznana w Polsce, ma zastosowanie do całej kwoty dochodu uzyskanego ze źródeł położonych w Polsce, który został zwolniony z opodatkowania w Singapurze.

Artykuł 28

Wejście w życie

1. Umawiające się Państwa wymienią w drodze dyplomatycznej noty, informując się wzajemnie, iż zostały spełnione wszystkie procedury wymagane w ich wewnętrznym prawie dla wejścia w życie niniejszej Umowy.

2. Niniejsza Umowa wejdzie w życie w dniu wystawienia późniejszej z not, przy czym będzie miała zastosowanie:

a) w Polsce:

(i) w odniesieniu do podatków potrącanych u źródła, do kwot dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym niniejsza Umowa wejdzie w życie; oraz

(ii) w odniesieniu do pozostałych podatków, do kwot dochodu osiągniętego w jakimkolwiek roku podatkowym rozpoczynającym się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym Umowa wejdzie w życie.

b) w Singapurze:

(i) w odniesieniu do podatku pobieranego za dany rok rozliczeniowy rozpoczynający się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w drugim roku kalendarzowym następującym po roku, w którym Umowa wejdzie w życie, oraz

(ii) we wszystkich pozostałych przypadkach w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym Umowa wejdzie w życie.

3. Bez względu na postanowienia niniejszego artykułu, postanowienia artykułów 24 i 25 (Procedura wzajemnego porozumiewania się i Wymiana informacji) będą miały zastosowanie od daty wejścia w życie niniejszej Umowy, bez względu na okres podatkowy, którego sprawa dotyczy.

4. Postanowienia Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Singapuru w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, sporządzonej w Singapurze dnia 23 kwietnia 1993 r. przestaną obowiązywać od dnia, w którym niniejsza Umowa znajdzie zastosowanie w odniesieniu do podatków, do których ma ona zastosowanie zgodnie z postanowieniami ustępów 1, 2 i 3 niniejszego artykułu.

Artykuł 29 Wypowiedzenie

Niniejsza Umowa pozostaje w mocy do czasu jej wypowiedzenia przez jedno z Umawiających się Państw. Każde Umawiające się Państwo może wypowiedzieć niniejszą Umowę przekazując notę w drodze dyplomatycznej na co najmniej sześć miesięcy przed końcem każdego roku kalendarzowego rozpoczynającego się po upływie pięciu lat od dnia, w którym niniejsza Umowa weszła w życie. W takim przypadku, niniejsza Umowa przestanie mieć zastosowanie:

a) w Polsce:

(i) w odniesieniu do podatków potrącanych u źródła, do dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym nota została przekazana; oraz

(ii) w odniesieniu do pozostałych podatków, do dochodu osiągniętego w rok podatkowym rozpoczynającym się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym nota została przekazana.

b) w Singapurze:

(i) w odniesieniu do podatku pobieranego za dany rok podatkowy rozpoczynający się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym nota została przekazana; oraz

(ii) we wszystkich pozostałych przypadkach po zakończeniu roku kalendarzowego następującego po roku, w którym nota została przekazana.

Na dowód czego, niżej podpisani, należycie upoważnieni, podpisali niniejszą Umowę.

Sporządzono w Singapurze dnia 4... listopada 2012. roku, w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i angielskim, przy czym oba teksty są jednakowo autentyczne.

W imieniu
Rządu Rzeczypospolitej Polskiej

W imieniu
Rządu Republiki Singapuru

PROTOKÓŁ

W chwili podpisania Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Singapuru w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, niżej podpisani dokonali uzgodnień dotyczących następujących przepisów, które będą stanowić integralną część Umowy.

1. W odniesieniu do postanowień Umowy

Określenie „organ ustawowy” oznacza organ powołany na podstawie ustawy przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub władzę lokalną, sprawujący czynności, które zwykle sprawuje Państwo, jednostka terytorialna lub władza lokalna.

2. W odniesieniu do postanowień artykułu 8 ustęp 1 Umowy

Odsetki uzyskane przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa z jego depozytów pieniężnych związanych z eksploatacją statków morskich lub statków powietrznych w transporcie międzynarodowym będą uważane za zyski uzyskane z eksploatacji takich statków morskich lub statków powietrznych.

3. W odniesieniu do artykułu 13 ustęp 4 Umowy

Określenie „uznana giełda papierów wartościowych” oznacza:

- (a) w przypadku Polski, Giełdę Papierów Wartościowych w Warszawie (GPW);
- (b) w przypadku Singapuru, Singapurską Giełdę (SGX);
- (c) każdą giełdę papierów wartościowych, która zostanie okresowo uzgodniona.

4. W odniesieniu do artykułu 22 Umowy

a) Bez względu na postanowienia artykułu 22 ustęp 1, dochód który zgodnie z postanowieniami artykułu 10, 11 oraz 12 Umowy może zostać opodatkowany w Singapurze, zostanie zwolniony z opodatkowania w Polsce, jeżeli taki dochód podlega w Singapurze obniżeniu lub zwolnieniu z opodatkowania na podstawie przepisów dotyczących zachęt podatkowych przewidzianych w przepisach Singapuru dotyczących popierania rozwoju gospodarczego;

b) Postanowienia litery a) niniejszego ustępu będą miały zastosowanie wyłącznie do dochodu uzyskanego z tytułu kontraktów, które istniały w ostatnim dniu trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło podpisanie Umowy;

c) Postanowienia litery a) niniejszego ustępu przestaną mieć zastosowanie w roku podatkowym rozpoczynającym się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu roku kalendarzowego 2017;

d) Osoba, która ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce oraz uzyskuje dochód z Singapuru nie będzie uprawniona do korzyści przewidzianych w literze a) niniejszego ustępu, jeżeli głównym celem jakiegokolwiek osoby, do której odnosi się powstanie lub nabycie akcji (udziałów) lub innych praw w związku z którymi dywidendy są wypłacane, lub głównym celem jakiegokolwiek osoby, do której odnosi się powstanie lub nabycie wierzytelności, z tytułu której odsetki są wypłacane, lub głównym celem jakiegokolwiek osoby, do której odnosi się powstanie lub nabycie praw, z tytułu których należności licencyjne są wypłacane, jest uzyskanie korzyści z tytułu tego ustępu w wyniku powstania lub nabycia tych praw lub wierzytelności.

5. W odniesieniu do Artykułu 23 ustęp 3 Umowy:

Rozumie się, iż żadne z postanowień cytowanego ustępu dotyczące odliczenia kwoty odsetek wypłacanych osobie niemającej miejsca zamieszkania lub siedziby w Umawiającym się Państwie, nie może być interpretowane jako ograniczające Umawiające się Państwo w wyrażaniu odmowy na odliczenie kwoty odsetek, jeżeli podatek potrącany u źródła nie jest przewidziany dla danej płatności.

Na dowód czego, niżej podpisani, należycie upoważnieni, podpisali niniejszy Protokół.

Sporządzono w *Singapurze*..... dnia *4*... *listopada*.. *2012*.. roku, w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i angielskim, przy czym oba teksty są jednakowo autentyczne.

W imieniu
Rządu Rzeczypospolitej Polskiej

W imieniu
Rządu Republiki Singapuru

